

РЕШЕНИЕ

№ 3490

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10397** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 49 от Закона за промишления дизайн /ЗПД/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. Г. Н., чрез процесуалния му представител адв. И. Б., срещу Решение № 306/30.09.2020 г., издадено от председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 45, ал. 3 от ЗПД се заличава регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8800 „КУТИЯ КАРТОНЕНА“.

В жалбата се релевират доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на оспореното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че неправилно ПВ е приело, че в случая е налице фактическият състав по чл.29, ал.1,т.1 и т. 3, във вр. с чл.11, ал.1 от ЗПД, тъй като административният орган е основал решението си на доказателства за по-ранни идентични или сходни дизайни, които нямат достоверна дата. На следващо място се сочи, че дизайн рег. № 8800 има ясен отличителен белег /два графични елемента – две стрелки и стилизирано изображение на човешка ръка/, установен и от ПВ, но неподчертан като такъв в оспореното решение. Не било посочено как точно процесният дизайн е регистриран в противоречие с „добрите нрави“, кои нрави нарушава и по какъв начин. Счита се още, че щом дизайнът отговаря на изискванията за новост, както е приел административният орган, то дизайнът създава различно общо впечатление от известните дизайни и следователно е оригинален, поради което

са изпълнени предпоставките на чл.11, ал.1 във връзка с чл.13 от ЗПД. Поддържа се, че административният орган неправилно е преценил свободата на дизайнера като не е отчел спецификата на продукта – етикет за бутилирана минерална вода и не се е съобразил с очакванията на информирувания потребител. Неоснователни били изводите, че дизайнерът е могъл да използва други думи, а не „М.“ и „минерална вода“. Счита, че словният елемент М. е географско означение. В тази връзка се позовава на чл.16, т.2 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО), съгласно който притежателят на правото върху марка не може да забрани на трети лица да използват означения за географския произход на стоките и/или предоставянето на услугите. Жалбоподателят твърди, че има право да добива минерална вода от извор [населено място], поради което е задължен да посочва в дизайна на етикетите си, че минералната вода е получена именно там. Претендира се решението на председателя на ПВ да бъде отменено.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят [фирма], чрез адв. Б., поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност на платения от заинтересованата страна адвокатски хонорар.

Ответникът – Председателят на Патентното ведомство, чрез юр. Г., оспорва жалбата и счита решението за правилно и законосъобразно. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - [фирма], в писмен отговор, в писмено становище и в съдебно заседание чрез адв. В., оспорва жалбата като сочи, че процесният дизайн не е нов и не е оригинален. Подкрепя изцяло мотивите на административния орган. Соци, че процесният дизайн е идентичен на дизайна на картонените кутии, в които се разпространява изворната минерална вода „М.“, станал общодостъпен преди датата на подаване на заявката за регистрация от жалбоподателя. Процесният дизайн не е и оригинален, защото цялостното впечатление, което създава у информирувания потребител, не се различава от това, което създават бутилките на водите „М.“. Съществен елемент е думата М., както и изображението на планински масив с три върха, които се повтарят. Същото важи и за други по-дребни детайли като рисунъци, форма на кутиите, размери, цялостна композиция, по които си приличат. Дизайнерът на процесния дизайн е имал свобода да използва каквито желае форми, размери, цветове, композиция и оформление. Същото се отнася и до надписите, които могат да се изпишат, оцветят и позиционират по различен начин. Аргументите относно етикетите не са относими към настоящото производство. Правилно е приложен и чл. 29, ал.2, т.2 от ЗПД, защото заинтересованата страна притежава по-ранна търговска марка на ЕС – словна за стоки в клас 32. Налице е фонетично, визуално и смислово сходство между тази марка и процесния дизайн, дължащо се на словния елемент М.. Марката е регистрирана за всякакви видове бутилирана вода и се използва като надпис или лого върху опаковката на стоката, в случая „картонена кутия“. Следователно е нормално притежателят на марката да забрани използването ѝ върху стоките на жалбоподателя. Липсва противоречие с чл. 16, ал.2 от ЗМГО, защото притежателят на марката не забранява използването на знак, отнасящ се до географския произход на стоките, а защитава правата си върху марката. Всички представени в административното производство доказателства в подкрепа на горните твърдения са датирани и заверени. За датите от интернет сайтовете е използвана платформата на Интернет архив, а за тези на вестниците – датата, на която е излязъл съответния брой. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендират се разноси по

представен списък.

Софийската градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не заявява становище за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София - град, Второ отделение, 50-ти състав, след като обсъди визираните в жалбата основания, съобрази доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Заинтересованата страна [фирма] е притежател на следните марки:

1. Марка на ЕС с рег.№[ЕИК] М., словна, заявена на 13.05.2016г., регистрирана на 31.08.2016г., за стоки от клас 32 от Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ): безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други безалкохолни суровини за приготвяне на напитки.

2. Национална марка М. с рег.№ 107702, комбинирана, заявена на 23.05.2018г., регистрирана на 24.01.2020г. за стоки и услуги от следните класове на МКСУ: клас 29: Месо, риба, птици и дивеч; месни екстракти; консервирани, замразени, сушени, варени и печени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри и компоти; яйца; мляко, сирене, кашкавал, масло, кисело мляко и други млечни произведения; хранителни масла и мазнини; клас 30: Кафе, чай, какао и заместители на кафе; ориз, паста и юфка; тапиока и саго; брашно и произведения от зърнени храни; хляб, сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбета и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; оцет, сосове и други смеси от подправки; лед.; клас 31: Сурови и необработени селскостопански, градинарски и горски продукти и аквакултури; сурови и необработени зърна и семена за посев; пресни плодове и зеленчуци, пресни билки; живи растения и цветя; луковици, разсади и семена за засаждане; живи животни; храни и напитки за животни; малц; клас 43: ресторантьорство; временно настаняване. Марката се състои от словен елемент М., изписан с характерен шрифт, разположен в дъговидна рамка в центъра на цялостното изображение на марката. Фигуративният елемент е разположен в средата над словния елемент и представлява отдалечен стилизиран изглед на планински масив, състоящ се от три върха.

Жалбоподателят [фирма] притежава регистриран промишлен дизайн с рег. № 8800 за продукт „КУТИЯ КАРТОНЕНА“, с дата на заявяване 21.01.2019г. и дата на регистрация 15.02.2019г. Д. представлява картонена кутия в стандартна форма на правоъгълен паралелепипед, в преобладаващо син цвят. Д. съдържа следните словни и фигуративни елементи: наименованието М., съответно М., изписано с големи печатни бели букви на син фон и извито като дъга под изображение на планински масив, състоящ се от три планински върха, разположени един зад друг, под него: словосъчетанието „Водата от Р.“, съответно „Т. water of the R.“, изписано със стилизиран ръкописен шрифт и също извито като дъга; под него: графични елементи в дъгообразна форма, визуално отделящи горната част на кутията от долната; под тях: словосъчетанието „ИЗВОРНА ВОДА“, съответно „S. W.“, изписано със стилизиран ръкописен шрифт в центъра на всяка дължина на кутията; под него: изображения на вълни от разплискваща се вода; оградено в розов квадрат „10 литра“, съответно „10 litres“ и два гарфични елемента – две стрелки и стилизирано изображение на човешка ръка.

Административното производство пред ПВ е започнало по искане с

вх.№70117555/25.04.2019г. от заинтересованото лице [фирма] за заличаване на регистрирания дизайн като неотговарящ на изискванията за новост и оригиналност по отношение на по-ранни известни дизайни и като нарушаващ правото върху по-ранните марки. Към искането заинтересованото лице е представило доказателства за публично огласяване на по-ранни дизайни, разработени и използвани от него за етикетите на минерална вода „М.“: разпечатка от интернет страницата на дружеството; копия от електронни документи, получени от онлайн платформата www.web.archive.org; съобщения, статии и кореспонденция.

В съответствие с чл. 45, ал. 1 от ЗПД, с уведомление от 22.05.2019г., копие от искането и приложените към него доказателства са изпратени на притежателя на ПД, като му е указана възможността в законоустановения тримесечен срок да представи възражение.

В продължения на основание чл. 46 от ЗПД с три месеца срок, притежателят на ПД е упражнил правото си на възражение.

За разглеждане на искането, със Заповед № 426/17.05.19г. на председателя на ПВ е назначен състав от отдела по спорове, който включва трима държавни експерти и двама юристи, с което е спазено изискването на чл.41, ал.2, вр.41, ал.1, т.3 ЗПД.

Становището на отдела по спорове е за допустимост и основателност на искането на три от посочените в него основания – чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД, чл.29, ал.1, т.1, вр.чл.11, ал.1 ЗПД и чл.29, ал.2, т.2 ЗПД.

Административният орган е възприел становището на назначения състав от отдела по спорове, като с оспореното пред съда решение е заличил атакувания дизайн.

В оспорения административен акт преценката за новост и оригиналност на регистрирания дизайн е направена по отношение на изображенията на продукти на заинтересованата страна, включващи картонени кутии, които могат да бъдат сравнени с процесния дизайн, които изображения са оповестени преди 21.01.2019г. – датата на заявяване на оспорения дизайн; конкретно - архивирани страници от сайта на молителя <http://mihalkovo.com.bg>, отнесени към 08.07.2018г., съобщение на сайта за пускане на пазара на изворна вода „М.“ в картонени опаковки от 10 и 15л., с дата 08.09.2014г.; рекламна публикация във вестник „Стандарт“ от 31.08.2018г.

Административният орган е изложил съображения, че за да бъде противопоставен един дизайн не е необходимо същият задължително да е регистриран. Регистрацията е само едната от няколкото алтернативни възможности по чл. 12, ал. 1 ЗПД. Разгласяването на по-ранен дизайн може да е направено по какъвто и да е начин където и да е по света, т.е. не е задължително същият да е регистриран. Изложил е, че информацията от интернет, съгласно практиката на ПВ и практиката на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост /ЕСИС/, се счита за обществено достъпна от датата на публикуване в сайтове с неограничен достъп. От тази дата не съществуват пречки членове на обществото да се запознаят със съдържанието на информацията. Фактът на разгласяване на информацията не е обвързан с броя на лицата, които ще се запознаят с нея. За дата на публикация в интернет се приема съдържащата се в разпечатката на екрана на дадена уебстраница определена дата или индексиранията дата, зададена на уебстраницата от търсачките. Датата на публикация може да бъде намерена и проверена чрез I. A.- <http://www.archive.org>. I. A. /IA - „Интернет архив/ е организация с нетърговска цел, посветена на поддръжката на архив /W. M./ от уебстраницы и мултимедийни ресурси. Архивът обезпечава дългосрочно архивиране. Включва архивирани копия на уеб страници, взимани през

определен период от време, софтуер, филми, книги и аудио записи /включително записи на концерти от музиканти, които позволяват такива/. За да се подsigури стабилността и устойчивостта на архива, пълно копие се пази и в Александрийската библиотека. От 2007 г. архивът придобива статуса на библиотека. За релевантна дата на разгласяване на информация от <http://www.archive.org>. се счита датата, която се вижда в горния десен ъгъл на страницата, където една под друга са изписани месецът, деня и годината.

За извършване на анализа АО се е позовал и на легалното определение за информиран потребител, съгл. § 1, т.14 ДР на ЗПД - „потребител, който има познания, опит и интереси в съответния стопански сектор, към който принадлежи продуктът, към който е включен или приложен дизайнът“, като е разяснил и понятието „свобода“ на дизайнера“, в съответствие с Насоките на СЕСИС, т.к. за него липсва легална дефиниция. В тази връзка ответникът е изложил, че колкото по-голяма е свободата на дизайнера при разработването на оспорвания дизайн, толкова по-малко вероятно е малките разлики между разглежданите промишлени дизайни да бъдат достатъчни да се създаде различно цялостно впечатление в информирувания потребител. Образно казано, колкото свободата на дизайнера при разработването на дизайна е по-ограничена, толкова по-вероятно е незначителните разлики между разглежданите промишлени дизайни да бъдат достатъчни, за да се постигне различно цялостно впечатление в информирувания потребител.

Въз основа на анализа е обусловил извод, че към датата на подаване на заявката за регистрация 21.01.2019 г. са били известни дизайни, спрямо които атакуваният дизайн не е нов и не е оригинален.

За осъществено е прието и основанието по чл.29, ал.2, т.2 от ЗПД, съгласно който регистрацията се заличава по искане на лице с правен интерес, когато използването на дизайна може да бъде забранено на основание на по-ранно право на индустриална собственост на това лице, което се ползва от закрилата по друг закон.

Предвид обстоятелството, че [фирма] е притежател на две по-ранни марки - марка на Европейския съюз с рег. №[ЕИК] М., словна, и национална марка с вх.№150807 /рег. № 107702/ М., комбинирана, органът е приел, двете предпоставки от фактическия състав на чл.29, ал.2, т.2 ЗПД за осъществени - искането е подадено от лице с правен интерес, което е придобило право на индустриална собственост, явяващо се по-ранно по отношение на дизайна, чието заличаване се иска.

Приел е за установена и третата кумулативна предпоставка на фактическия състав на чл.29, ал.2, т.2 ЗПД - да може да бъде забранено използването на процесния дизайн на основание по-ранното право на индустриална собственост на искателя. Този извод е обусловен с легалната дефиниция за марка - чл.9, ал.1 ЗМГО и с правото на притежателя на регистрирана марка по чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО. В съответствие с тях притежателят на регистрирана марка може да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката. Марката е предназначена да се поставя върху стоките, вкл. и техните опаковки, за които е регистрирана, а те представляват продукти по смисъла на ЗПД. В случая процесният дизайн е приложен към продукта „кутия картонена“, предназначен за съхранение на изворна вода, като видно от надписите, изписани върху кутията „М.“, тя е предназначена за опаковане на стоката

„изворна вода“, с която е известно [населено място], които са част от клас 32 на МКСУ, за които е регистрирана марка на ЕС с рег. №[ЕИК] М., т.е. налице е идентичност между стоките, за които е предназначен продуктът, към който е приложен процесният дизайн и стоките на марката.

Осъществен е и анализ за сходство между процесния дизайн, разгледан като знак на ЕС с рег.№015440531 „М.“. При анализа е прието, че марката е с относително ниска степен на присъща отличителност за стоката „изворна вода“, с оглед известността на [населено място], което се възприема от българските потребители на бутилирани води като място, свързано с извори на естествено газирана минерална вода, както и на изворна вода. Съгласно данните от библиографската справка по-ранната марка няма придобит отличителен характер. Тя обаче е включена в дизайна, разгледан като знак, и нещо повече - тази марка „М.“ е доминиращ елемент в този знак. Следователно между дизайна, разгледан като знак, и по-ранната марка е налице фонетично, визуално и смислово сходство, макар и в ниска степен, дължащо се на общия словен елемент „М.“.

С оглед наличие на сходство между знаците, както и поради идентичността на стоката „изворна вода“, за опаковането на която е предназначен процесният дизайн на продукта „кутия картонена“, с тази на по-ранната марка на молителя, е направен извод за наличие на вероятност за объркване на потребителите, включваща възможност за свързване на марката с дизайна. При използването в търговската дейност на продукта „кутия картонена“, към който е приложен атакуваният дизайн рег. № 8800 по предназначение – като опаковка на стоката „изворна вода“, потребителите могат погрешно да приемат, че предлаганите в тези картонени кутии стоки и стоките „Изворна вода“ от клас 32 на МКСУ на по - ранната марка, произхождат от един и същ или от икономически свързани източници. Следователно на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, искателят иницирал административното производство- [фирма], в качеството на притежател на по-ранната марка на ЕС с рег. №[ЕИК] „М.“, словна, може да забрани използването в търговската дейност на продукта „кутия картонена“, към който е приложен процесният дизайн.

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 05.10.2020 г., а жалбата срещу същото е подадена чрез административния орган на 13.10.2020 г.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен

интерес, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в установения в чл. 49 от ЗПД срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт, съгласно чл. 45, ал. 7, във връзка с ал. 3 от ЗПД, доколкото при искания за заличаване на регистрацията по чл. 29 от ЗПД, компетентен да се произнесе е Председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател.

Спазено е и изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото в специалния закон липсват конкретни изисквания в тази насока. Не е налице отменителното основание по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На следващо място, не се констатират нарушения на административнопроизводствените правила, които могат да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Производството по заличаване на регистрацията пред ПВ се развива по реда на чл. 41 и следващите от ЗПД. При депозирано искане за заличаване регистрацията на дизайн по чл. 29 от с.з. компетентен да разгледа спора е специализиран за това отдел в административния орган. Приложена е по делото заповед № 426 от 17.05.2019 г. на Председателя на ПВ (л. 200), с която е определен съставът от Отдел „Спорове“ по чл. 41, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 3 от ЗПД, който, освен регламентираното си задължение за събиране на доказателства, може да изиска от страните и допълнително такива при необходимост /чл. 45, ал. 5 ЗПД/. След събиране на необходимите за изясняване на спора доказателства съставът на Отдела по спорове /трима държавни експерти и двама юристи/ формира становище по чл. 41, ал. 3 от ЗПД за вземане на решенията по чл. 45 от с.з.

Искането на [фирма] за заличаване на регистрацията е обосновано с приложимостта на разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗПД и чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗПД. Видно от депозираното искане, са изложени мотиви за липсата на новост и оригиналност по смисъла на чл. 29, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1 ЗПД, както и, че дизайнът е идентичен по смисъла на чл. 12, ал. 2 на дизайн, станал общодостъпен по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката, съответно приоритетната дата, където и да е по света, или е идентичен на дизайн, който е заявен преди датата на подаване на заявката за регистрация, съответно приоритетната дата, и регистриран по национален или международен ред или като

дизайн на Общността. На следващо място е посочено, че съществуват по-ранни права на индустриална собственост на [фирма], като са приложени и доказателства. В този смисъл правилно административният орган е изследвал фактическите основания за заличаване на дизайна, посочени като хипотеза в цитираните чл. 29, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗПД и чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗПД.

Искането трябва да съдържа данни за молителя, данни за правния интерес на молителя, когато това се изисква, мотиви за заличаването, както и доказателства, когато е необходимо, съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от ЗПД, като самото му депозиране не е ограничено със срок, а е допустимо през целия период на действие на регистрацията /чл. 42, ал. 2 с.з./.

Заличаването на регистрацията на дизайн по чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗПД се извършва по искане на всяко лице с правен интерес. В конкретния случай са изискани писмени доказателства от искателя за удостоверяване наличието на правен интерес, приложени към административната преписка.

Заличаването на регистрацията на дизайн по чл. 29, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗПД се извършва по искане на всяко лице. Разширителното тълкуване на нормата обуславя извод, че не е необходимо доказването на правен интерес на лицето, инициирало производството, тъй като той е презумиран от законодателя.

Спазени са разпоредбите на чл. 45, ал. 1 и ал. 5 ЗПД, обсъдени са от състава на отдела по спорове и от компетентния административен орган твърденията на искателя и представените от него писмени доказателства.

Съгласно чл. 45, ал. 6 от ЗПД, решенията по исканията за заличаване се вземат в 6-месечен срок след като е приключило събирането на доказателствата по ал. 5. От този момент ПВ дължи произнасяне по преписката в 6-месечен срок, в който се включва и изготвянето на становище от състава по спорове. Видно от датата на постановяване на оспореното решение на Председателя на ПВ, срокът по чл. 45, ал. 6 от ЗПД не е спазен. Противното обаче не би могло и да обуслови незаконосъобразност на акта, тъй като този срок има инструктивен характер и срокът за оспорването на решението тече от датата, на която страните в производството са получили копие от акта. Отделно от това, дружеството е инициирало съдебно производство с редовна и допустима жалба, т.е. по никакъв начин не е ограничено правото му на защита.

Решението е постановено и при спазване на приложимите материалноправни норми. В тази връзка съдът споделя изложените в мотивната част на оспореното решение съображения.

В обстоятелствената част на оспорения акт органът е изложил съображения, видно от които е, че е подвел относимите за спора факти към правното основание по чл. 29, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1 от ЗПД, чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД и по чл.29, ал.2, т.2 от ЗПД, разгледани поотделно.

По отношение на приложението на чл. 29, ал. 1, т. 1 и т. 3 във връзка с чл. 11, ал.1 от ЗПД, съдът съобрази следното:

Нормата на чл. 11, ал. 1 ЗПД сочи кумулативните предпоставки за регистриране на промишлен дизайн – той трябва да е едновременно и нов, и оригинален.

Административният орган е приел, че дизайнът не е нов и не е оригинален. Легалното определение за новост на дизайна се съдържа в чл.12, ал.1 от ЗПД. Д. е нов, ако преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета, не е известен друг идентичен дизайн, който е станал общодостъпен чрез публикации, използване, регистрации или разгласяване по какъвто и да е друг начин където и да е по света. В тази връзка ал. 2 на чл. 12 от ЗПД, указва, че дизайните се считат за идентични, ако техните особености се различават само в несъществени детайли. С други думи, дори и да има различие в сравняваните дизайни, по-късният дизайн ще се счита за нов само ако тези различия са в съществените елементи. Законът не дава определение кои са съществените и кои - несъществените детайли от дизайна. Това се преценява за всеки случай поотделно като се изхожда от предназначението на продукта и от определението за дизайн по чл.3 от ЗПД. По смисъла на ЗПД промишлен дизайн, наричан по-нататък "дизайн", е видимият външен вид на продукт или на част от него, определен от особеностите на формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цветовото съчетание или комбинация от тях – чл.3, ал.1 от ЗПД.

Регистрацията на дизайн с рег. № 8800 е заличена поради несъответствие с изискването за новост и оригиналност. Съдът намира този извод на ответника за правилен и обоснован. Установено е, че са известни и общодостъпни чрез публикации в интернет и печатни издания дизайни на картонени кутии, в които се разпространява изворната минерална вода „М.“, чиято форма, рисунък и цветово съчетание не се различават съществено от тези на дизайна на жалбоподателя. Твърдените от жалбоподателя две разлики - различия в размера и обема на съдържание на кутиите и наличие на два графични елемента – две стрелки и стилизирано изображение на човешка ръка, не се потвърждават при прегледа на изображенията на дизайните. Означението за вместимостта на една картонена кутия не е съществен елемент от дизайна ѝ, а дори това

да не е така, водите на заинтересованата страна се разпространяват в картонени кутии, вкл. от по 10 л, видно от представените доказателства. На следващо място елементът от две стрелки и стилизирано изображение на човешка ръка правилно е преценен от административния орган като несъществен. Позиционирането му в цялостната композиция на дизайна, използваните цветове и размери го правят незабележим, за да обоснове новост на дизайна. Поради това и цялостното впечатление, което оставя у информирания потребител дизайн с рег. № 8800 не се различава от цялостното впечатление, което създават кутиите на водите „М.“. Съществен елемент за всички посочени дизайни са думата „М.“, изписана с големи бели печатни букви в горната част на всяка страна на кутиите, изображението на планински масив, съставен от три върха, разположено над нея, и надписът „Водата от Р.“. Повтарят се и редица други детайли в дизайните на кутиите - всички рисунъци, формата на кутиите, размерите, цялостната композиция и цветовото оформление. На информираните потребители – консуматори и търговци, е добре известно изобилието от подобни продукти на пазара, както и фактът, че могат да произхождат от едно и също географско място, но да се предлагат от различни бутилиращи компании. Относно свободата на дизайнера, съдът споделя извода на ответника, че дизайнерът е разполагал с голяма свобода при създаване на дизайна. Неоснователно е възражението на жалбоподателя относно преценката за свободата на дизайнера, направена от ПВ. Функцията на продукта „картонена кутия“ е да може да се пренася някаква течност, в случая – изворна вода, като дизайнерът е можел да използва различен рисунък, различни основни цветове, композиция и оформление. В настоящия случай обаче, дизайнът на жалбоподателя изцяло копира дизайна на кутиите на водите „М.“, без да се отличава от тях по каквото и да било. Задължението на производителите на минерална вода да посочват географския й произход и извора, от който се добива, не ограничава свободата на дизайнера. В графичното оформление на етикетите дизайнерът може по всякакъв начин да посочи географския произход на продукта и не е необходимо да копира или да наподобява шрифта, рамката, композицията на известните предходни дизайни. Поради това цялостното впечатление у крайните потребители на процесния дизайн е същото като това за по-ранните дизайни. От изложеното следва, че са налице предпоставките на посочените по-горе правни норми, поради което изводът на административния орган, че процесният дизайн не е нов и не е оригинален, е правилен.

Правилно административният орган е приел, че е изпълнен и фактическият състав на чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗПД, който гласи, че

регистрацията се заличава по искане на лице с правен интерес, когато използването на дизайна може да бъде забранено на основание на по-ранно право на индустриална собственост на това лице, което се ползва от закрилата по друг закон. В случая е налице словна марка на ЕС с рег. №[ЕИК] М., заявена от ЗС на 13.05.2016г. и регистрирана на 31.08.2016г. за стоки от клас 32. В този клас са включени минерална, изворна и газирани вода, бутилирани води за пиене и др., които се предлагат за продажба в „картонена кутия“ като вид опаковка. Следователно изводът на ответника, че тези стоки имат връзка с продукта, към който е приложим процесния дизайн, е правилен. Вярно е, че знакът на марката насочва потребителя към известно географско място, чието наименование може да бъде използвано и от други притежатели на права на интелектуална собственост, стига това използване да не противоречи на добросъвестната търговска практика. Този извод произтича от чл. 16, т.2 от ЗМГО, според който притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика, на знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите. В случая липсата на новост и отличителност на дизайна на жалбоподателя подвеждат потребителите, че закупуват стоки на заинтересованата страна, което може да доведе до неоснователно обогатяване на жалбоподателя за сметка на заинтересованата страна. Подобна възможност противоречи на добросъвестната търговска практика, поради което [фирма] разполага с правото по чл. 29, ал.2, т.2 от ЗПД да поиска заличаването на дизайн с рег. № 8800. Притежателят на марката „М.“ не се опитва да забрани използването на знак, който се отнася до географския произход на стоките, а да защити правата, които има върху търговската си марка, и дизайните на картонените си кутии.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че оспореното решение, с което е заличена регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8800 „КУТИЯ КАРТОНЕНА“ с притежател [фирма] е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорващият следва да бъдат осъден да заплати на ответника направените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в

размер на 100 (сто) лева, определени по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Основателна се явява и претенцията на заинтересованата страна за възстановяване на сторените от нея разноси в съдебното производство. Същите се определят в размер на 720 (седемстотин и двадесет лева) за заплатено адвокатско възнаграждение, своевременно поискано и доказано до приключване на устните състезания.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 и 4 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. Г. Н., срещу Решение № 306/30.09.2020 г., издадено от председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 45, ал. 3 от ЗПД се заличава регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8800 „КУТИЯ КАРТОНЕНА“.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство на Република България с адрес: гр. софия, [улица], сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 720 (седемстотин и двадесет лева), представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: